



PEREGRÍNEK

Zpravodaj pro farnosti Moravany a Ořechov
Ročník 11 Číslo 59 Prosinec 2015-Leden 2016

SLOVO OTCE MARIUSZE

Od té doby je naše země nejkrásnější
Milí moji, vánoční svátky mají mnoho tradic, zvyklostí a symbolů. Existuje však symbol, jenž je výjimečný a je známý po celém světě. Asi už tušíte, že od dob sv. Františka je to betlém. Malý, chudý dům či spíše chlév, uvnitř leží dítě v jeslích, nad ním stojí muž a žena, kolem pastýři, před ním klečí tři mudrci a obraz doplňují různá zvířátka. Takové betlémy mají doma i mnozí z nás, ale kdyby se nás někdo zeptal, proč to děláme, asi bychom odpověděli: Jaké by to byly Vánoce bez betléma? Ano, betlém je krásný symbol, ale zda se mi, že i nám křesťanům občas uniká jeho pravý náboženský význam a stává se pouze doplněním idylické atmosféry Vánoc. Vraťme mu tedy v našich domovech a srdcích to čestné místo. Ať nám jasně a názorně připomíná, že se jedné posvátné noci na této zemi narodil Boží Syn, náš Spasitel, a zároveň náš bratr. A od té doby je naše země nejkrásnější, nejvznešenější ze všech těles vesmíru, posvěcená přítomností Emmanuele. Boží příchod na zem v Kristu je zároveň největším zjevením Boží lásky k člověku. Protože, „Ježíš Kristus je tváří Otcova milosrdenství. (...) Milosrdenství ožilo, stalo se viditelným a dosáhlo svého vrcholu v Ježíši Nazaretském.“ (Misericordiae Vultus,

Bula vyhlášující mimořádný Svatý rok milosrdenství, papež František). Když se tedy o Vánocích budete dívat na betlémy, nezapomeňte na to, že nám připomínají událost, která změnila svět, a když se do ní ve víře ponoříte, může změnit i váš život. Poděkujte Bohu za to, že jste křesťané patřící Kristu. Hlavní postavou Vánoc není děda Mráz či Santa Klaus, jak to vidíme v supermarketech a často v televizi. Podstatou Vánoc není shánění dárků a vše co se točí kolem jídla a pití. Čím toho prý bude více, tím budou krásnější svátky. Naše babičky a dědové tyto věci neměli a myslíte si, že vánoční svátky prožívali méně radostně? Naopak, malý dárek ze srdce více potěšil, než mnohé dárky bez lásky. Měli radost hlavně z toho, že byli spolu u štědrovečerního stolu, povídali si dlouho po večerech, zpívali koledy a nikdo nikam nespěchal. Dnes si „povídáme“ s počítačem a televizí, a když potom máme být spontánně spolu jako rodina, tak ne vždy to umíme. Milí moji, přeju Vám radostné a požehnané Svátky Kristova narození. Ať jsou naše srdce živými Betlémy, v kterých Kristus rád přebývá. Ať mu v nich není „chladno“ a najde se i dostatek místa pro druhé. V modlitbě za Vás a za celou naši farnost

o. Mariusz



PŘÁNÍ OTCE BISKUPA

Ježíši Kristu se zvláštním způsobem
setkává čas s věčností.

At' hodnota i těch nejnepatrnějších věcí
vykonaných z lásky vstoupí pro spojení
s ním z našeho omezeného času
do věčnosti.

Za to se modlím a k tomu Vám žehnám.
Vojtěch Cikrle, biskup brněnský
Brno, Vánoce 2015

CESTOVNÍ OKÉNKO - POZNEJME NAŠE POUTNÍ MÍSTA

Postupně představíme poutní místa
brněnské diecéze, kde se otvírají Svaté
brány, o kterých jsme psali v minulém
čísle farního časopisu. Jsou jimi
katedrála sv. Petra a Pavla v Brně,
kostel sv. Anny v Žarošicích, bazilika
Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše
ve Žďáru nad Sázavou, kostel sv. Kříže
ve Znojmě a kostel Panny Marie
Karmelské v Kostelním Vydří. Po splnění
obvyklých podmínek je možné na těchto
místech celoročně získávat plnomocné
odpustky.

Katedrála svatého Petra a Pavla

V samém centru Brna se nachází
katedrála svatého Petra a Pavla, nám
všem je známá jako Petrov.

V 11.-12. století byla na jejím místě
vybudována románská bazilika. Na
přelomu 13.-14. století pak byl na
základech baziliky postaven gotický
kostel svatého Petra, který byl
několikrát přestavován, opravován a

rozšiřován, zvláště když byl poškozen v
době třicetileté války. Od 18. století se
již mluví o katedrálním kostele svatého
Petra a Pavla. Současná podoba vznikla
začátkem 20. století.

Každý se v 11 hodin do dálky nesou hlasy
zvonů, které ohlašují poledne o hodinu
dřív. Je to na připomenutí marného
dobývání Brna Švédy v roce 1645.

Katedrála svatého Petra a Pavla není ale
jen nejvýznamnější architektonickou
památkou Brna, ale pro nás křesťany je
především místem setkávání se s naším
Pánem. Místem tiché modlitby a
rozjímání, kam se rádi vracíme a kde
přestáváme vnímat ruch města a noříme
se do důvěrných rozhovorů a Bohem.
Tam nacházíme klid a odpovědi na
mnohé otázky, které nás trápí.



Latinsky psaný nápis na průčelí
katedrály hlásá: Pojd'te ke mě, kdo se
lopotíte a jste obtíženi a já vás
občerstvím. Vezměte na sebe mé jho a
učte se ode mě, neboť jsem tichý a
pokorný srdcem, a naleznete pro své
duše odpočinek. Vždyť mé jho netlačí a
mé břemeno netíží.

Od roku 2000 je v katedrále pravidelně **každý čtvrtek poutní mše sv.**, které předchází od 16,30 hod. eucharistická adorace. Účast na tomto poutním duchovním programu je obdařena milostí plnomocných odpustků za splnění dalších obvyklých podmínek. Během těchto poutí se modlíme na úmysly našeho otce biskupa Vojtěcha.

/Martina Urbanová/

ZE ŽIVOTA SVATÝCH

Sv. Mlád'átka betlémská

Tento svátek, který se slaví 28. prosince, nám připomíná oběti chlapců, které nechal Herodes zavraždit, protože mu bylo řečeno, že se narodí budoucí židovský král. Herodes se bál o svůj trůn, a proto vydal tento rozkaz. Tyto děti se staly obětí pro Ježíše Krista. Aby se mohly podílet na věčném životě, nemusely samy pro to udělat vlastně vůbec nic, a to jenom zdůrazňuje jejich svatost, která je odrazem neskutečně velké Boží milosti. Nevinnost těchto dětí se tak stává láskou od Boha, protože to On je v každém z nás a v životě dětí je to naprosto zřejmé. Bůh ale působí, i když my Ho nevnímáme, Jeho láska setrvává nejen v dětech, ale i v nás. I my můžeme být svatí jako tyto děti, když se otevřeme Boží milosti a dovolíme Bohu jednat v našich životech. Herodes nepřemýšlel nad svými skutky, byl zaslepený hříchem. Měl strach, že když ztratí svoji moc, ztratí i svůj život.

Viděl svou vlastní hodnotu jen v moci a jednal sobecky. Ale naše hodnota nespočívá v tom, co máme, ale v tom, že nás Bůh miluje. To On nám dává naši hodnotu, náš život. */Magda/*

LITURGIE A MODLITBA

V průběhu Svatého roku milosrdenství se v kostelích našich farností modlíme Korunku k Božímu milosrdenství a modlitbu sv. Jana Pavla II. **zasvěcení světa Božímu milosrdenství.**

Bože, milosrdný Otče, který zjevuješ svou lásku ve svém Synu, Ježíši Kristu, a vyléváš ji na nás v Utěšiteli Duchu Svatém, Tobě dnes svěřujeme osud světa i každého člověka.

Skloň se nad námi hříšnými, uzdrav naši slabost, přemoz všechno zlo a dej všem obyvatelům země poznat Tvé milosrdenství, aby v Tobě, Trojjediný Bože, vždy nacházeli zdroj naděje.

Věčný Otče, pro bolestné utrpení a zmrtvýchvstání Tvého Syna buď milosrdný k nám i k celému světu. Amen.

Korunka k Božímu milosrdenství

Modlí se na obyčejném růženci obdobně jako růženec k Panně Marii.

Na začátku:

Otče náš..., Zdravas Maria... a Věřím v Boha...

Na zrnkách Otčenáše (1x):

Věčný Otče, obětuji Ti Tělo a Krev, Duši a Božství Tvého nejmilejšího Syna a našeho Pána Ježíše Krista na smír za hříchy naše i celého světa.

Na zrnkách Zdrávasu (10x):

Pro Jeho bolestné utrpení buď
milosrdný k nám i k celému světu.

Na konci (3x):

Svatý Bože, Svátý Silný, Svátý
nesmrtelný, smiluj se nad námi a nad
celým světem.

Na zahájení Svatého roku milosrdenství
(8.12.2015) byly v kostele Moravanech,
v Ořechově Všech svatých a sv. Jiří
umístěny a posvěceny obrazy Pána
Ježíše milosrdného. Co obraz
znázorňuje?

Původ obrazu Božího milosrdenství je
spjat s vizí sestry Faustyny v Płocku 22.
února roku 1931, během níž Kristus
vyjádřil přání, aby byl takový obraz
namalován a opatřen slovy: Ježíši,
důvěřuji Ti.

Obraz znázorňuje zmrtvýchvstalého
Krista, jehož ruce i nohy nesou stopy
ukřižování. Z probodeného Srdce, které
na obraze není vidět, tryskají dva
paprsky: červený a světlý. Na otázku, co
znamenají, Pán Ježíš vysvětlil:

*Světlý paprsek znázorňuje vodu, která
duše ospravedlňuje; červený paprsek
představuje krev, která je životem
duší... Tyto dva paprsky vytryskly z
nitra mého milosrdenství tehdy, když
mé umírající Srdce bylo na kříži
otevřeno kopím. (Deníček 299)* Jinými
slovy, paprsky představují svátosti,
svatou církev zrozenou z probodeného
Kristova boku a dary Ducha Svatého,
jejichž biblickým symbolem je voda.
Šťasten, kdo bude žít v jejich stínu,

*řekl Ježíš, neboť ho nezasáhne
spravedlivá Boží ruka. (Deníček 299)*



Obraz tedy ukazuje veliké Boží
milosrdenství, které bylo plně zjeveno
ve velikonočním Kristově tajemství a v
církvě se uskutečňuje nejúčinněji
prostřednictvím svátostí. Obraz má
plnit funkci nádoby k čerpání milostí a
znamení, které věřícím připomíná
nutnost důvěry k Bohu a milosrdenství k
bližním. Postoj důvěry vyjadřují slova

napsaná dole na obraze: Ježíši, důvěřuji Ti.

Obraz má připomínat požadavky mého milosrdenství, neboť ani ta nejpevnější víra není bez skutků nic platná, řekl Pán Ježíš. (Deníček 742)

Úcta k tomuto obrazu spočívá v modlitbě založené na důvěře, ve spojení se skutky milosrdenství. Takto chápanému kultu obrazu přislíbil Pán Ježíš: milost spásy, velké pokroky na cestě křesťanské dokonalosti, milost šťastné smrti a všechny ostatní milosti a časná dobra, o která Ho budou milosrdní lidé s důvěrou prosit.

Podávám lidem nádobu, se kterou mají přicházet pro milosti k prameni milosrdenství. Tou nádobou je tento obraz s nápisem: Ježíši, důvěřuji Ti, řekl Pán Ježíš sestře Faustyně. (Deníček 327) Prostřednictvím tohoto obrazu budu duším udílet mnoho milostí. Proto ať je všem přístupný. (Deníček 570) Slibuji, že duše, která bude tento obraz uctívat, nezahyne. Slibuji také už zde na zemi vítězství nad nepřáteli a obzvláště v hodině smrti. Já sám ji budu bránit jako svou slávu. (Deníček 48)

/Lada/

PROŽÍVÁME SVATÝ ROK MILOSRDENSTVÍ

Co je to Svatý rok?

Papež František oznámil v pátek 13. března 2015 slavení nového mimořádného roku. Svatý rok milosrdenství byl zahájen otevřením Svaté brány ve vatikánské bazilice o

slavnosti Neposkrvněného početí Panny Marie 8. prosince 2015, zakončen bude 20. listopadu 2016.

Jubilejní (svatý) rok byl ve Starém zákoně vyhlašován každých 50 let. V tomto období byla dávána svoboda otrokům a vracel se majetek původnímu majiteli. Jak uvedl Jan Pavel II., „*podle Zákona Izraele spočívala spravedlnost především v ochraně slabých*“. Katolická církev započala tradici svatých roků za papeže Bonifáce VIII. v roce 1300. Hlava katolické církve tehdy stanovila jejich konání na období jednou za sto let. Od roku 1475 bylo řádné jubileum vyhlašováno každých 25 let, aby je mohly prožít všechny generace.



Dosud bylo slaveno 26 řádných svatých roků. Poslední - „jubilejní“ Svatý rok vyhlásil papež Jan Pavel II. v roce 2000, kdy jsme vstupovali do nového tisíciletí.

Od 16. století se začaly vyhlašovat také *mimořádná* jubilea, které měla zdůraznit události zvláštního významu (např. rok 1933 (1900 let od Vykoupení) a 1983 (1950 let od Vykoupení). Poslední

- „jubilejní“ Svatý rok vyhlásil papež Jan Pavel II. v roce 2000, kdy jsme vstupovali do nového tisíciletí.

Církev dala starozákonnímu jubileu nový duchovní význam. Milostivý rok spočívá v odpuštění, jež je nabídnuté všem, a v možnosti obnovit vztah s Bohem i s druhými lidmi.

Skrze Svatý rok milosrdenství chce papež František postavit do centra pozornosti milosrdenství Boha, který zve lidi k návratu k sobě. Křesťané jsou podle něj dále povoláni, aby „přinesli útěchu každému člověku naší doby“.

/ze stránek ČBK převzala Leona/

Skutky tělesného a duchovního milosrdenství

Papež František v bule *Misericordiae Vultus* píše: Vroucně si přeji, aby křesťanský lid během Jubilea přemýšlel o skutcích tělesného a duchovního milosrdenství. To bude způsob, jak probouzet naše svědomí často ukolébané pohledem na dramata chudoby a jak hlouběji pronikat k jádru evangelia, ve kterém jsou chudí božským milosrdenstvím upřednostňováni. Ježíšovo kázání nám tyto skutky milosrdenství prezentuje, abychom mohli chápat, zda žijeme jako Jeho učedníci či nikoli. Objevme znovu skutky tělesného milosrdenství: *sytit hladové, dávat pít žíznivým, oblékat nahé, ujímat se lidí bez domova, navštěvovat nemocné, navštěvovat vězněné, pohřbívat mrtvé.* A nezapomínejme na skutky duchovního

milosrdenství: *radit pochybujícím, poučovat neznalé, napomínat hříšníky, těšit zarmoucené, odpouštět urážky, trpělivě snášet obtížné lidi, modlit se k Bohu za živé i mrtvé.*

Nemůžeme utéci před Pánovými slovy, podle nichž budeme souzeni: zda dáme najíst hladovému a napít žíznivému; přijmeme cizince a oblečeme toho, kdo nemá, co na sebe; zda budeme mít čas být s tím, kdo je nemocný a ve vězení (srov. *Mt 25,31-45*). Stejně tak budeme tázáni, zda jsme pomáhali vyvádět z pochybností, které stahují do strachu a často jsou zdrojem osamocení; zda jsme uměli přemáhat neznalost, v níž žijí miliony lidí, zejména děti, kterým se nedostává pomoci, aby mohly vyváznout z chudoby; zda jsme byli nablízku tomu, kdo je osamocen a sklíčen; zda jsme odpustili tomu, kdo nás uráží, a odmítli každou formu zášti a nenávisti vedoucí k násilí; zda jsme byli trpěliví podle příkladu Boha, který má trpělivost s námi; a nakonec zda jsme Pánu v modlitbě svěřovali svoje bratry a sestry. V každém z těchto „nejmenších“ je přítomen sám Kristus. Jeho tělo se stává znovu viditelným jako tělo, které je zmučené, bolavé, bité, podvyživené a na útěku... abychom jej rozpoznali, dotýkali se jej a poskytovali mu péči. Nezapomeňme na slova svatého Jana od Kříže: „Na sklonku života budeme souzeni podle lásky“.

Sytit hladové - dávat najíst tomu, kdo má hlad. „Cožpak nemáš lámat svůj chléb

hladovému?" (Iz 58,7) Pán Ježíš rozmnožil dvakrát chleby. (Mt 14,15-21;15,32-38)

Člověka umírajícího hladem nakrm! Jestliže jsi ho nenakrmil, pak jsi ho usmrtil. „Raději dejte to, co je v mísách, jako almužnu, a pak vám bude všechno čisté.“ (Lk 11,41)

Dobře radit pochybujícím - Tuto povinnost nám ukládá Písmo svaté slovy: „Rozumíš-li něčemu, odpověz bližnímu, ne-li, polož si ruku na ústa. Slávu i hanbu přináší mluvení a jazyk může přivést člověka i k pádu.“ (Sir 5,12-13) Například svatý apoštol Pavel radí ve svém prvním listě Korint'anům (7,25-40), aby si raději zvolili panický stav.

/Lada/

ZE ŽIVOTA FARNOSTÍ

Tajemství Petrova

V sobotu 14. listopadu jsme si s dětmi z náboženství udělali výlet do Brna. Diecézní muzeum sídlící na Petrově nabízí různé programy, mimo jiné i pro děti. Vybrali jsme prohlídku katedrály sv. Petra a Pavla s tajuplným názvem Tajemství Petrova. Mile nás přivítal náš průvodce. Začínali jsme v katedrále a končili v kryptě pod ní. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavého, např. proč se zvoní poledne už v 11.00h, kolik postav je vyobrazeno na krásných vitrážových oknech, kde je jediný boční oltář z opravdového mramoru a odkud byl přenesen, kolik píšť'al mají varhany, co je zajímavého na vyobrazeních křížové cesty, co bylo objeveno při

instalování podlahového vytápění, odkud se vzal název „katedrála“ a mnoho jiných zajímavostí. Všichni jsme napjatě poslouchali, vůbec nikdo nezlobil. Děkuji všem dětem, že se mnou jely a už se těším někdy příště na další výlet.

/Radka Jedličková/

Mše sv. při svíčkách

Na svátek sv. Kateřiny 25.11.2015 se konala v Nebovidech již tradiční mše při svíčkách.



Cestičky kolem kostela lemovány rozžatými svíčkami zvaly k návštěvě a také uvnitř kostela nás uvítalo teplé světlo svíček, které jakoby nesměle ozařovalo celý prostor kostela. Nebylo tak narváno jako v předchozích letech a tak jsem spočinula v lavici a v tom posvátném tichu zakoušela pocit apoštolů na hoře Proměnění: "Pane, dobře, že jsem tady..." (Lk 9,33). Ta tichá radost a vděčnost mě naplňovala po celou slavnost, kterou až dojemně důstojně dokreslovaly zpěvy chval Moravanské scholy. A slova povzbuzení otce Mariusze, který nás ujistil,

že každý sebeobyčejnější hřebík je důležitý na Boží stavbě. V přímlovách jsme mimo jiné prosili za mír ve světě a o víru pro náš národ. Po mši svaté setkání pokračovalo v radostném duchu v místním hostinci, kde bylo připraveno malé pohoštění. Bůh se nenechá zahanbit, a i když přicházíme s málem, dostáváme mnohem víc, než kam sahají naše představy. Svatá Kateřino Alexandrijská, oroduj za nás!

/J.K./

„Pozdrav“ od varhaníků

Chtěla bych touto cestou poděkovat členům chrámového sboru za čas, který věnovali nácvičku vánočních písní. Děkuji, že dávají Bohu a farnosti to nejcennější co mají. Svůj čas. A také za trpělivost! Dále bych ráda vysvětlila nácvičku "nového" ordinária. V kancionálu máme 4 ordinária - Břízovo - které jsme zpívali doposud, Olejníkovo - opět jsme začali zpívat letos v adventu, Ebenovo a Pololáníkovo. Všechna jsou velmi pěkná a je velká škoda, že se u nás nezpívají. Pokusíme se uvést v život všechny 4. Prosíme tedy věřící o trpělivost a chuť se učit. Stejně tak, je to i s nácvičkou nových písní. Je jich v kancionálu spousta a velmi hodnotných, které vynecháváme. Slibujeme, že se budeme snažit o nápravu. Ovšem bez vaší podpory to nepůjde. Děkujeme.

/za varhaníky Jana Ryšavá/



Obnovené společenství manželů

Mhavo a nevlídno. Člověk by nejraději strávil odpoledne v teple domova, v klidu, možná u knihy, u filmu pro pamětníky nebo u počítačové hry... Ale v Moravanech se první prosincovou neděli některé manželské páry rozhodly tento klid narušit a strávit spolu pár příjemných chvil.

Na faře se rozsvítila světla kolem půl páté odpoledne, aby mohl být v celou (v 17h) na stole připraven z konvice vonící čaj. Přece kdy jindy podávat nedělní čaj než o páté?

V prvním patře jsme dali prostor pro vyjádření našim nejmenším. Pokud správně počítám, tak nám dospělým běhalo nad hlavami dobrých 12 párů dětských nožiček všech velikostí. Ti starší na ně, s pomocí mládežníků, dohlíželi.

Obsadili jsme stůl a když už jsme se chystali začít, začali přicházet další manželé a my jsme přinášeli další a další židle. Víte jak se říká „dobrých se vejde“? Tak nějak to ve farní kanceláři vypadalo. Nakonec jsme rozlili horký čaj do rovných 20 šálků.

Každý pár zapálil svíčku. Oldřiška Langášková zahájila setkání modlitbou a otec Mariusz doplnil pár slov a myšlenek. Vzájemným sdílením jsme pak nastolili očekávání párů od manželských setkávání a četbou evangelia jsme své představy zpečetili. Po hodině modlitby, čtení Písma a sdílení jsme se vrhli na připravené dobroty, které jsme

přinesli, a k tomu jsme si už jen tak povídali.

S čím jsme v ten podvečer z moravanské fary odcházeli? S vděčností - za možnost se potkat a zvolnit tempo v náročném předvánočním období. S obdivem - vůči ochotným mladým lidem z Moravan a Ořechova za nezištnou pomoc při hlídání našich dětí - bez jejich ochoty bychom se setkat nemohli. S úsměvem - který vyloudila dobrá a přátelská atmosféra setkání. S nadějí - že toto společenství manželů nebylo posledním, nýbrž prvním v řadě z mnoha. S pokojem - který v našich srdcích zanechal Duch svatý svou přítomností.



Foto: Michaela Polcarová

Doufáme v další takto inspirující setkání manželských párů. Zveme i vás, pokud máte chuť se setkat s lidmi, kteří řeší každodenní starosti a radosti manželského života. Přijďte si s námi vypít čaj o páté. Přijďte si pro povzbuzující slova a pár klidných chvil strávených spolu. Každou první neděli

v měsíci v 17h na moravanské faře. Těšíme se na vás!

/za společenství manželů Lenka a Pavel Šimonkovi/

Adventní duchovní obnova v Ořechově

Je odpoledne kolem půl třetí hodiny. Ke kostelu Věch svatých přichází kostelník pan Alois Plšek. Jeho úkolem je připravit vše pro hladký a pohodový průběh duchovní obnovy, která se má letos uskutečnit v našem kostele Věch svatých v Ořechově o třetí hodině odpolední pod vedením otce (fra.) Damiána Škody OP, dominikánského bratra z plzeňského konviktu, na téma: „*Boží milosrdenství*“, kterému je zasvěcený celý nadcházející rok 2015/16. U vchodu do kostela již postávala skupinka farníků z moravanské farnosti, nedočkavě toužící po duchovní obnově. Ostatní farníci, zejména ořechovští, přicházeli později. Adventní duchovní obnova byla započata modlitbou „*Korunky k Božímu milosrdenství*“. Po modlitbě, se otec Damián OP, ujímá slova, aby nám v různých úvahách a myšlenkách přiblížil, co je myšleno hebrejským výrazem „*rahamim*“ nebo „*hesed*“ či do řečtiny přeloženo „*eleos*“ a do češtiny slovem „*milosrdenství*“. Oporu pro své úvahy hledal otec Damián OP ve Slově Božím, tedy ve „*Starém zákoně*“, kde Bůh od svého stvoření vyžaduje vzájemnou slitovnost, avšak nikoli pouhou citovost a v „*Novém zákoně*“ na příkladu Ježíšova života jeho jednáním zachycující rysy

ČTENÁŘSKÉ OKÉNKO ANEB
STOJÍ ZA PŘEČTENÍ

Deníček sv. sestry Faustyny

Deníček představuje dílo katolické mystiky výjimečného významu. Autorka jej zanechala po své smrti šest sešitů rukopisu, který byl v jednom svazku poprvé vydán v roce 1981. Obsah se týká výlučně duchovních prožitků, dává nahlédnout do neobyčejně hlubokého vztahu Mystičky s Ježíšem a prozrazuje rozsah jejího nadpřirozeného obdarování. Při letmém přehlédnutí Deníčku může čtenáře překvapit prostota jazyka. Sestra Faustyna měla neúplné vzdělání základní školy. Teologické učení, obsažené v tomto díle, vzbuzuje u čtenáře přesvědčení o její neobyčejnosti, a zvážíme-li kontrast existující mezi vzděláním autorky a vznešeností jejího teologického učení, již tento samotný kontrast ukazuje na zvláštní vliv Boží milosti.

Úryvek z Deníčku

"Píšu s dovolením přestavených a z příkazu zpovědníka."

Rozhovor milosrdného Boha s hříšnou duší

Deníček 839

Ježíš: Neboj se, hříšná duše, svého Spasitele, jako první se k tobě přibližuji, protože vím, že sama sobě nejsi schopna se ke mně povznést. Dítě, neutíkej svému Otci, začni o samotě rozhovor se svým Bohem milosrdenství,

Božího milosrdenství v podobenstvích o znovunalezené ovci nebo drachmě či návratu marnotratného syna. Dále nás otec Damián OP upozornil na bulu papeže Františka „*Misericordiae Vultus*“ kterou vyhlásil mimořádný Svatý rok milosrdenství, kde papež František zmiňuje dva druhy skutků milosrdenství. **Skutky tělesného milosrdenství**, kterými jsou: *dávat najíst tomu kdo má hlad, napít žíznivým; odívat toho kdo nemá co na sebe; přijímat cizince; pomáhat nemocným; navštěvovat vězněné; pohřbívat mrtvé* a **skutky duchovního milosrdenství**, kterými jsou: *radit pochybujícím; učit neznalé; napomínat hříšníky; těšit sklíčené; odpouštět urážky; trpělivě snášet protivné lidi; modlit se k Bohu za živé i mrtvé.* Po výše uvedených úvahách a myšlenkách, otec Mariusz poděkoval otci Damiánovi OP za jeho slova a omluvil se všem přítomným, že musí odjet plnit své povinnosti slavení mše svaté do Prštic a Tikovic. Také v kostele Všech svatých byla slavena mše svatá na památku Panny Marie Guadalupské. Na závěr mše svaté byla vystavena v monstranci Nejsvětější svátost oltářní. Během tohoto výstavu probíhala svátost smíření, tedy svatá zpověď. Penitentů (zpovídajících se) bylo takové množství, že výstav trval téměř 1,5 hodiny. V závěru maratону duchovní obnovy bylo, těm kdo vytrvali až do konce, uděleno slavnostní požehnání.

/Radovan Plšek/

který ti sám chce říci slova odpuštění a zasypat tě svými milostmi. Ó jak mi je tvá duše drahá. Mám tě vepsanou ve svých dlaních. A vryla ses hlubokou ranou do mého Srdce.

Duše: Pane, slyším tvůj hlas, který mě volá, abych se vrátila ze špatné cesty, ale nemám ani odvalu ani sílu.

Ježíš: Já jsem tvá síla, já ti dám sílu k boji.

Duše: Pane, vidím tvou svatost a bojím se tě.

"Můj Ježíši, ty vidíš, že moc psát neumím, dokonce nemám ani dobré pero, a nezřídka se mi opravdu píše tak špatně, že musím skládat věty po písmenkách."

Deníček 839

Ježíš: Proč se bojíš Boha milosrdenství, mé dítě? Má svatost mi nebrání v tom, abych k tobě byl milosrdný. Podívej, duše, pro tebe jsem zřídil na zemi trůn milosrdenství, tím trůnem je svatostánek a toho trůnu milosrdenství toužím sestupovat do tvého srdce. Hled', neobklopil jsem se ani družinou ani stráží, jsem ti dostupný v každé chvíli, v každé denní tobě s tebou chci mluvit a toužím udílet ti milosti.

Kde se dá Deníček koupit?

Český překlad Deníčku vydalo Karmelitánské nakladatelství (www.kna.cz) v roce 2001, druhé vydání pak v roce 2008. Deníček prodávají také sestry paulínky (www.paulinky.cz) nebo prodejna Donum

v Brně na Petrově (otevírací doba pondělí - pátek 9-12, 12:30 - 18)

*/z Deníčku sv. s. Faustyny vybrala
Leona/*

TĚŠÍME SE NA SETKÁNÍ MLÁDEŽE V KRAKOVĚ O PRÁZDNINÁCH 2016

Co znázorňuje logo SDM?

V červenci 2016 se uskuteční Světové dny mládeže v polském Krakově. Kdo ještě váháte s přihlášením, neváhejte a přihlaste se na krakov2016.signal.cz. V dnešním okénku vám představíme logo Světového dne mládeže (SDM).



V logu se prolínají tři základní prvky: místo setkání - Polsko, Ježíš jako střed a cíl SDM a hlavní motto: „*Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství*“ (Mt 5,7). Polsko je v logu připomenuto jeho orámováním zhruba kopírujícím hranice země a pozice Krakova je vyznačena ve spodní části. Ježíšův kříž je pak dominantou loga, stejně jako celého setkání. Z kříže vychází plamen, který odkazuje na slavný obraz Božího milosrdenství.

/Radek Steingart/

CO NÁS ČEKÁ

◀ **svátost smíření** kromě obvyklých možností (půl hod. před mší sv.) proběhne před vánoce také v pondělí 21.12. po mši sv. (18:00) v Moravanech do 20:00 hodin a ve středu 23.12. po mši (18:00) sv. v Ořechově - Všech sv.

◀ možnost **prohlídky betlémů** v našich kostelích:

Ořechov - Všech sv. - 25.12. 14 - 17 hod.

Ořechov - sv. Jiří - 25.12. 14 - 17 hod.
Děkujeme za pochopení, že v době slavení liturgie 14:30 - 15:30 nebude možnost prohlídky betléma.

Moravany 25.12. 14 - 17 hod.

Nebovidy 26.12. 13:30 - 16 hod.
Děkujeme za pochopení, že v době slavení liturgie 14:30 - 15:30 nebude možnost prohlídky betléma.

◀ **Vánoční koncert scholy v Moravanech** se uskuteční 27.12. v 18:00 v kostele sv. Václava

◀ na **slavnost Zjevení Páně** (Tři králové) ve středu 6.1.2016 **bude sloužena mše sv.** v Ořechově u Všech svatých v 17:30 a v Moravanech v 19 hodin

◀ **setkání ekonomické rady moravanské farnosti** proběhne 7.1.2016 v 19:00 na faře v Moravanech

◀ **Tříkrálová sbírka** v našich farnostech proběhne v sobotu 9.1.2016

◀ ořechovské farnosti zvou na **Vánoční koncert v neděli 10.1.2016 v 15:30 hodin v kostele Všech svatých**

◀ na **druhý farní ples** se můžeme těšit v sobotu 16. ledna od 20 hodin v ořechovské orlovně, více na www.farniples.cz

◀ **setkání pastorační rady moravanské farnosti** se uskuteční ve středu 27.1.2016 v 19:30 na faře v Moravanech

◀ Maminky z **Hnutí Modlitby matek** zvou na **oblastní setkání v sobotu 13. února 2016** v 14:30 do Ořechova - kostela Všech svatých

◀ nabídku **postní duchovní obnovy** v našich farnostech, kterou povedou sestry paulínky (Dcery sv. Pavla), si můžeme poznamenat do kalendáře na sobotu 12. března 2016 od 15 hodin v kostele sv. Václava v Moravanech

◀ přijmeme **pozvání do společenství manželů** nově s hlídáním dětí každou první neděli v měsíci od 17 hod. (do cca 19 hodin) na moravanské faře. Nejbližší setkání se uskuteční 3.1.2016 a 7.2.2016

◀ **společenství mužů** se schází každou **třetí neděli** od 17:30, nejdříve v kostele v Moravanech, potom na faře. Nejbližší setkání je 17.1.2016 a 21.2.2016

◀ **příští číslo farního zpravodaje** vyjde 7. února 2016

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farníků. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Ořechov. Redakce: Leona Steingartová, Lada Badinová, Magda Šimová, P. Mariusz Sierpniak. Příspěvky můžete zasílat na adresu peregrinek@atlas.cz. Telefon: 777 674 936